

- Hej, hvilken årgang på uddannelsen er du i gang med nu? Hvad sidder du med i denne blok?

Jeg er startet på bachelor-uddannelsen i 2016. I øjeblikket skriver jeg mit bachelorprojekt om haven ved kunstmuseet Munkeruphus. Projektet forsøger at lave en drifts- og udviklingsstrategi for hvordan haven, og hvordan den kan blive en mere integreret del af besøgsoplevelsen.

- Kan du kort forklare hvordan du forstår den ændrede studieordningen? Samt hvad ser du som dens hovedpointer?

Den ændrede studieordning for kandidaten (120 ECTS), øremærker 15 ECTS til ét af to teori-fag, 60 ECTS til et begrænset fagudbud, hvoraf (som noget nyt) 45 ECTS er øremærket til det man kan kalde et begrænset-begrænset fagudbud som, består af 6 studiofag på hver 15 ECTS. Slutteligt er der 15 ECTS valgfrie og 30 ECTS til speciale. (Der findes også en model med 45 ECTS speciale)

- Hvilke fordele og ulemper vurderer du, at den indeholder?

Fordelen er, at man sørger for en tilgang af studerende til de studiokurser der er tale om, hvilket betyder at disse kurser sikres i tider med nedskæringer på universitet. De studerende tilegner sig nogle egenskaber som er værdifulde inden for faget – det er der ingen tvivl om – men spørgsmålet af hvilke faglige retninger man hindrer de studerende i at forfølge. Jeg ser den ulempe at studieordningen definerer vores faglighed for smalt. Der bliver frataget autonomi fra os studerende, som om at man ikke tror på at vi selv evner at finde ud af hvad, som/der er relevant for vores praksis som Landskabsarkitekter.

Problemet er ikke at vi kan tage nogle (formodentlig) fortrinlige studiokurser – problemet er at man, i det ECTS-vindue, ikke har mulighed for at gøre andet.

- Hvordan har du oplevet forløbet omkring den ændrede studieordning?

På papiret tror jeg at den er god nok – den har været igennem studienævnet. Jeg kender ikke til nogen forudgående studenterinddragelse, og jeg forstår ikke hvorfor man ikke synes at de studerende kan bidrage til sådanne væsentlige beslutninger. Jeg har oplevet at vi er blevet lyttet til – men det er altså ikke det samme som at inddrage. (hvis man skulle være i tvivl) Når vi får at vide, at det er aftagerne som har efterspurgt mere designpraksis på skoleskemaet, undrer jeg mig, da det ikke er den opfattelse jeg har fra mine og mine studiekammeraters netværk ude blandt aftagerne.

- Har du gode råd til processen?, hvordan vil en proces om ændret studieordning kunne foregå optimalt for Jer?

Jeg ville ønske mig at diskussionen blev taget på et bredere plan. En studieordning former den næste generation af Landskabsarkitekter. Det er en vigtig beslutning, som ikke bør udarbejdes egenrådigt. Den debat, som der bliver lagt op til hér, kunne have været frugtbar inden man indførte den nye studieordning. DL er den perfekte platform for den bredere samtale. Vi ved alle at borgerinddragelse er et nødvendigt og frugtbar (om end besværligt) onde i planlægning. Det samme tænker jeg gælder i forhold til en proces omkring studieordningen. Det handler i sidste ende om at tage de studerende alvorligt.

- Hvilken betydning tror I det kan få for Jeres videre karriere som landskabsarkitekter?

Jeg tror bestemt at der stadig kommer nogle dygtige Landskabsarkitekter ud i den anden ende. Jeg kender mine studiekammerater som intelligente og hårdtarbejdende. Jeg ser designproces som en helt afgørende kompetence, men jeg mener også, at det er noget som udvikler sig hele tiden som man arbejder med det. Designproces en personlig kompetence – som også udvikler sig udenfor et klasselokale. Det er mindre sandsynligt at akademiske kompetencer indenfor eksempelvis bysociologi eller økosystemer, udvikler sig organisk og løbende på lignende måde. Jeg tror, at det vil være i alles interesse, hvis de studerende havde autonomien til at søge et mere mangfoldigt vidensspektrum og bruge kandidaten til netop at specialisere sig (hvilket vistnok er meningen med en kandidatuddannelse.)

- Hvad mener du, og har du nogle forslag til hvad der efter din mening vil kunne styrke fagets faglighed

Et stærkere akademisk fundament. Vi har den fordel at vi er en del af Københavns Universitet, og har en lang liste af kurser inden for rækkevidde – hvis vi altså får lov til at vælge dem. Jeg oplever, at mine medstuderende savner et bredere akademisk fundament – et ”hvorfors” til at stå ved siden af det ”hvad” og ”hvordan” vi finder med designprocessen. Vi skal ikke bare kunne lave en smuk idé til kystsikring, vi skal kunne diskutere hvorfor vi skal lave kystsikring, hvilken effekt den vil have på sedimenttransporten, dyrene etc.

Landskabsarkitekter designer rum. Rumbegrebet må dog ikke reduceres til volumen og afgrænsninger. Det handler om sammenhængen i rummet og ud i landskabet/byen/stedet. Sammenhængen kan handle om flow, æstetik, terræn – men den kan også handle om svampemycelier, magt, næringsstofstrømme og sociale domæner.

Vi skal arbejde i virkeligheden og virkeligheden er kompleks. Der bliver nødt til at være albuenum til at etablere viden inden for tilstødende akademiske felter, hvilket kan ruste den studerende til senere hen at arbejde i den kompleksitet. Jeg tror, at de bedste (design)løsninger kommer ved, også, at kigge uden for egen navle og så kigge lidt i navlen igen, for så at kigge ud igen.

- Har du en sidste kommentar du vil knytte til emnet?

Samarbejd mere med de studerende! Samarbejd mere på tværs af universitetet! Samarbejd mere med KADK!